

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-433/15) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Περίοδοι εμπορίας 1995/1996 έως 2008/2009 — Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 — Άρθρα 79, 80 και 83 — Κανονισμός (ΕΚ) 595/2004 — Άρθρα 15 και 17 — Παράβαση — Έλλειψη πραγματικής καταβολής της εισφοράς εντός των ταχθείσων προθεσμιών — Μη είσπραξη σε περιπτώσεις μη καταβολής της εισφοράς]

(2018/C 104/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi, D. Nardi και J. Guillem Carrau)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενος από τους P. Gentili και S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε η οφειλόμενη συμπληρωματική εισφορά επί της υπερβαίνουσας την εθνική ποσόστωση παραγωγής στην Ιταλία, από την πρώτη περίοδο εμπορίας κατά την οποία πράγματι επιβλήθηκε η συμπληρωματική εισφορά στην Ιταλία (1995/1996) έως την τελευταία περίοδο εμπορίας κατά την οποία διαπιστώθηκε πλεονάζουσα παραγωγή στην Ιταλία (2008/2009),

— να καταλογιστεί πράγματι στους παραγωγούς που συνετέλεσαν σε καθεμία από τις υπερβάσεις παραγωγής, και

— να καταβληθεί άνευ καθυστέρησης, κατόπιν κοινοποίησης του οφειλομένου ποσού, από τους αγοραστές ή από τους παραγωγούς σε περίπτωση απευθείας πωλήσεων, ή

— σε περίπτωση μη καταβολής της εντός της ταχθείσας προθεσμίας, να καταχωριστεί και, όπου ήταν δυνατό, να πραγματοποιηθεί η αναγκαστική είσπραξη της κατά των εν λόγω αγοραστών ή παραγωγών,

η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, τα άρθρα 79, 80 και 83 του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ), καθώς και, όσον αφορά τις εκτελεστικές διατάξεις της Επιτροπής, από το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1392/2001, της 9ης Ιουλίου 2001, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 3950/92, καθώς και, τέλος, από τα άρθρα 15 και 17 του κανονισμού (ΕΚ) 595/2004, της 30ής Μαρτίου 2004, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 1788/2003, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1468/2006 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2006.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 354 της 26.10.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 23ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — F. Hoffmann-La Roche Ltd κ.λπ. κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Υπόθεση C-179/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Σύμπραξη — Φάρμακα — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 — Επιχειρήματα σχετικά με τους κινδύνους από τη χρήση φαρμάκου για θεραπεία μη προβλεπόμενη στην άδεια κυκλοφορίας του στην αγορά (εκτός ΑΚΑ) — Ορισμός της σχετικής αγοράς — Παρεπόμενος περιορισμός — Περιορισμός του ανταγωνισμού ως εκ του αντικειμένου — Εξαίρεση]

(2018/C 104/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

F. Hoffmann-La Roche Ltd κ.λπ.

κατά

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 101 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι, για την εφαρμογή του, εθνική αρχή ανταγωνισμού μπορεί να συμπεριλάβει στη σχετική αγορά, πέραν των συγκεκριμένων για τη θεραπεία των οικείων παθήσεων φαρμάκων, άλλο φάρμακο του οποίου η άδεια κυκλοφορίας στην αγορά δεν προβλέπει μεν τη θεραπεία αυτή, αλλά χρησιμοποιείται για τον σκοπό αυτό και, επομένως, έχει συγκεκριμένη σχέση υποκαταστάσεως με τα πρώτα φάρμακα. Για να καθορίσει αν υφίσταται τέτοια σχέση υποκαταστάσεως, η εθνική αρχή ανταγωνισμού οφείλει, εφόσον η εξέταση της συμμορφώσεως του επίμαχου προϊόντος με τις εφαρμοστέες διατάξεις που διέπουν την παρασκευή του ή την εμπορία του πραγματοποιήθηκε από τις αρμόδιες προς τούτο αρχές ή δικαστήρια, να λάβει υπόψη της το αποτέλεσμα της εξετάσεως αυτής, εκτιμώντας τα τυχόν αποτελέσματά της στη δομή της ζήτησεως και της προσφοράς.
- 2) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι σύμπραξη συμφωνηθείσα μεταξύ συμβαλλομένων σε συμφωνία παραχωρήσεως άδειας εκμεταλλεύσεως φαρμάκου, η οποία, για να μειώσει την ανταγωνιστική πίεση ως προς τη χρήση του φαρμάκου αυτού για τη θεραπεία συγκεκριμένων παθήσεων, αποσκοπεί στον περιορισμό της συμπεριφοράς τρίτων που συνίσταται στην ενθάρρυνση της χρήσεως άλλου φαρμάκου για τη θεραπεία των ιδίων αυτών παθήσεων, δεν εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής για τον λόγο ότι η σύμπραξη αυτή είναι παρεπόμενη της εν λόγω συμφωνίας.
- 3) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι συνιστά περιορισμό του ανταγωνισμού «ως εκ του αντικειμένου», κατά τη διάταξη αυτή, η σύμπραξη μεταξύ δύο επιχειρήσεων που διαθέτουν στο εμπόριο δύο ανταγωνιστικά φάρμακα, η οποία αφορά, εντός πλαισίου χαρακτηριζόμενου από επιστημονική αβεβαιότητα, τη διάδοση στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων, στους επαγγελματίες του τομέα της υγείας και στο ευρύ κοινό, παραπλανητικών πληροφοριών για τις ανεπιθύμητες ενέργειες της χρήσεως ενός από τα φάρμακα αυτά για τη θεραπεία παθήσεων μη προβλεπόμενων στην άδεια κυκλοφορίας στην αγορά του φαρμάκου αυτού, με σκοπό τη μείωση της ανταγωνιστικής πίεσεως που προκύπτει από τη χρήση αυτή επί της χρήσεως του άλλου φαρμάκου.